GAZETKA RADIOWA

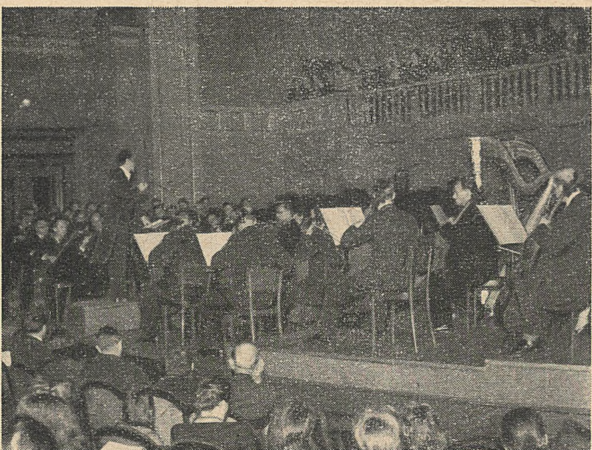
Nr 4 (32) | Warszawa, Maj — 1950 rok | Rok III

Otwarcie ośrodka dokształcania zawodowego Państwowego Przedsiębiorstwa Radiofonizacji Kraju

W dniu 21 bm. odbyło się we Wrocławiu otwarcie pierwszego w Polsce ośrodka dokształcania zawodowego pracowników Państwowego Przedsiębiorstwa Radiofonizacji Kraju. Ośrodek ten ma za zadanie szkolenie zawodowe i ideologiczne kierowników radiowęzłów, techników i monterów, mechaników dyżurnych i innych pracowników radiofonii przewodowej z terenu całej Polski. Ośrodek obejmuje internat, stołówkę, sale wykładowe, laboratorium i będzie mógł pomieścić 200 słuchaczy. W ramach 6-letniego planu przeszkoleni w nim będą wszyscy pracownicy PPRK. Kadry tych pracowników rekrutują się w większości z młodzieży wiejskiej. Kierownikiem ośrodka został inż. Bincer, wykładowcami zaś będą profesorowie Politechniki Wrocławskiej oraz inżynierowie fachowcy.

Uruchomienie ośrodka połączone zostało z uroczystym otwarciem kursu techników radiowych, w których bierze udział ponad 40 słuchaczy z całej Polski. Po przemówieniach dyr. Burczaka oraz przedstawicieli PZPR i Społecznego Komitetu Radiofonizacji Kraju zabrał głos w imieniu słuchaczy ob. Wiktor Kandys, syn chłopa małorolnego z Lubelskiego, który awansował na stanowisko technika w radiowęźle lubelskim i jako przodownik pracy został skierowany na kurs. Podziękował on za umożliwienie mu dokształcenia się, zobowiązując się wykorzystać zdobytą wiedzę podczas pracy w terenie, wśród chłopów i robotników.

Tournée artystyczne Wielkiej Orkiestry Symfonicznej Polskiego Radia

Wielka Orkiestra Symfoniczna Polskiego Radia na występie gościnnym w Pradze.

Wielka Orkiestra Symfoniczna Polskiego Radia w Katowicach pod dyr. Grzegorza Fitelberga i Witolda Rowickiego wyjechała w końcu marca na tournée artystyczne do Rumunii i Węgier. Pierwszym etapem był Bukareszt, w którym orkiestra polska dała szereg koncertów, wykonując utwory kompozytorów polskich i radzieckich. Po występach w Rumunii Orkiestra Symfoniczna Polskiego Radia koncertowała w Budapeszcie.

Dyrygent Wielkiej Orkiestry Symfonicznej P.R. w Katowicach, Grzegorz Fitelberg, który dyrygował w marcu orkiestrami symfonicznymi w Niemieckiej Republice Demokratycznej, zaproszony został do udziału w uroczystościach bachowskich, mających się odbyć w lipcu 1950 r. w Niemczech.

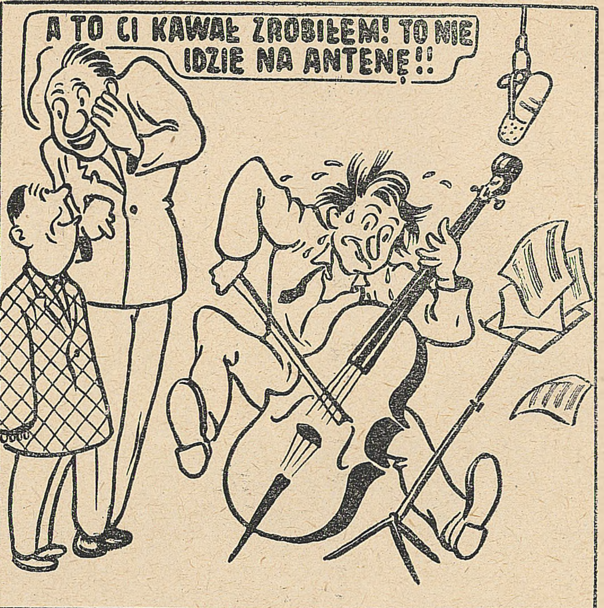
Wyniki konkursu na »Pieśń Włókniarzy«

1 stycznia br. Zarząd Główny Zw. Zaw. Pracowników Przemysłu Włókienniczego, wspólnie z rozgłośnią łódzką Polskiego Radia, ogłosił ogólnopolski konkurs na tekst „Pieśni Włókniarzy". Pieśń miała odzwierciadlać charakterystyczne momenty pracy włókniarzy, przedstawiać udział włókniarzy w budowie socjalistycznej Polski oraz podkreślać międzynarodową solidarność klasy robotniczej w walce o pokój i postęp. Na konkurs wpłynęło 149 prac.

Jury konkursu, w skład którego wchodzili literaci, przedstawiciele Zarz. Głównego Zw. Włókniarzy oraz rozgłośni łódzkiej, przyznało pierwszą nagrodę w wysokości 75 tys. zł. pracownikowi jednej z łódzkich fabryk włókienniczych, Janowi Szymańskiemu. Drugą nagrodę w wysokości 50 tys. zł zdobyła Celina Jaśniaczyk, nauczycielka ze wsi Piaskowo, pow. Szamotuły. Trzecią nagrodę w wysokości 30 tys. zł przyznano młodocianej robotnicy roszarni w Szczecinie, Urszuli Majewskiej.

Ponadto nagrody pieniężne oraz książkowe otrzymało 14 dalszych autorów, większość których rekrutuje się spośród robotników włókniarzy.

Prima-aprilis w radio

rys. Marian Walentynowicz

Abonenci Polskiego Radia

Polskie Radio na dzień 1 marca 1950 r. posiadało zarejestrowanych 1.228.992 abonentów. W tej liczbie 775.992 korzysta z odbiorników lampowych, 12.142 — z aparatów kryształkowych oraz 440.612 — z głośników mieszkaniowych. Pozostała cyfra — 246 — obejmuje głośniki uliczne itp.

Z podanej liczby abonentów Polskiego Radia 90% opłaca ulgowy abonament radiofoniczny, 2.527 inwalidów wojennych i wojskowych korzysta z radia bezpłatnie.

Przeciętny przyrost abonentów radiowych wynosi 30.000 miesięcznie.

Górnicy dyskutują nad programem Polskiego Radia

W połowie marca Polskie Radio zorganizowało publiczną dyskusję, poświęconą zagadnieniom audycji dla górników. W „Domu Górnika" w Sosnowcu zebrali się autorzy „Życiorysów górników", przedstawiciele partii, związków zawodowych, organizacji społecznych, pracownicy programowi Polskiego Radia oraz przeszło 400 górników — wybitnych przodowników pracy i racjonalizatorów urządzeń z 12-tu kopalń województwa śląskiego, Wałbrzycha i Wieliczki.

Dyskusję poprzedził koncert w wykonaniu chóru i orkiestry P. R. pod dyrekcją Jerzego Gerta. Następnie po krótkiej przerwie został odtworzony fragment „Życiorysów Górników", po którym rozpoczęła się dyskusja.

Dyskusja nie miała jednak charateru oficjalnego. Przeciwnie, prowadzący dyskusję starali się wytworzyć nastrój serdecznej, bezpośredniej rozmowy, gdyż tylko w takiej atmosferze górnicy mogli szczerze mówić o brakach i zaletach nadawanych audycji. Pierwszy zabrał głos, jeden z autorów „Życiorysów Górników", górnik Roman Graj, mówiąc:

„Dobrze się stało, że Radio przyszło dzisiaj do nas i poruszyło sprawę „życiorysów". Nam górnikom ciężko jest pisać, nawet o sobie. Jesteśmy przyzwyczajeni do trzymania kilofa w ręku, a nie pióra. Dlatego trzeba, aby literaci, dziennikarze i ludzie nauki wyszli z zaśniedziałego oportunizmu i poznali życie robotnika — bohatera pracy — budowniczego Polski Ludowej, w miejscu jego pracy. A tam materiału do pisania znajdą dużo".

W dyskusji zabrało głos około 50-ciu górników. Prosili oni Polskie Radio o omawianie w programie takich zagadnień, jak współzawodnictwo i racjonalizatorstwo pracy. Prosili też, by mówić o korzyściach płynących z „karty górniczej", o twórczości młodych poetów-amatorów historii, malarstwie i wielu innych.

Na pytanie, czy dyskusja osiągnęła zamierzony cel, niech będą odpowiedzią słowa dyr. Programowego P. R. Zygmunta Młynarskiego, wygłoszone na zakończenie rozmowy górników z radiowcami:

„Muszę stwierdzić — powiedział dyr. Z. Młynarski — że dyskusja ta dała nam więcej, aniżeli różne teoretyczne rozważania, dociekania i projekty, które rodzą się za biurkiem, a nie mają bezpośredniego kontaktu z masą robotniczą, dla której chcemy pracować i tworzyć ten program.

Dyskusję zakończono odśpiewaniem „Międzynarodówki" oraz wzniesieniem okrzyków na cześć Armii Radzieckiej, jej Wodza Józefa Stalina, Rządu Polski Ludowej, Partii i Polskiego Radia.

Państwowe Przedsiębiorstwo Radiofonizacji Kraju

udostępnia radio społeczeństwu polskiemu

Od stycznia 1950 r. działa Państwowe Przedsiębiorstwo Radiofonizacji Kraju, które zajmuje się zakładaniem i konserwacją radiowych urządzeń odbiorczych. Instytucja ta powstała na skutek wydzielenia z Polskiego Radia Dyrekcji Radiofonii Przewodowej oraz Dyrekcji Radiowych Urządzeń Odbiorczych. Obecnie więc Polskie Radio zajmuje się przygotowaniem i wykonaniem programu oraz nadzorem nad siecią stacji nadawczych.

Zmiany organizacyjne w strukturze przedsiębiorstw zajmujących się rozbudową radiofonii w Polsce, przeprowadzone u progu planu 6-letniego, świadczą o wielkiej trosce rządu, który pragnie przez udostępnienie radia najszerszym rzeszom społeczeństwa polskiego szerzyć oświatę i kulturę oraz uświadomienie polityczne.

P. P. Radiofonizacji Kraju buduje urządzenia radiofonii przewodowej

W P.P.R.K. Dyrekcja Radiofonii Przewodowej zreorganizowana została tak, aby plan 6-letni radiofonizacji kraju przy pomocy urządzeń radiofonii przewodowej wykonany był terminowo oraz w sposób zadowalający wszystkich abonentów głośnikowych. W dalszym ciągu zakładać się więc będzie tanie głośniki mieszkaniowe, mimo iż akcja ta przynosi deficyt, który pokrywany jest z funduszów państwowych.

Zakłada radiowęzły, instaluje głośniki mieszkaniowe

W chwili obecnej we wszystkich miastach wojewódzkich i powiatowych oraz w innych miejscowościach działa przeszło 700 radiowęzłów. Obsługują one ponad 500 tysięcy mieszkań prywatnych w miastach i we wsiach. Prócz tego z urządzeń radiofonii przewodowej radiowęzłów korzysta ponad 3.000 szkół, 5.000 świetlic, 400 szpitali i 900 zakładów pracy.

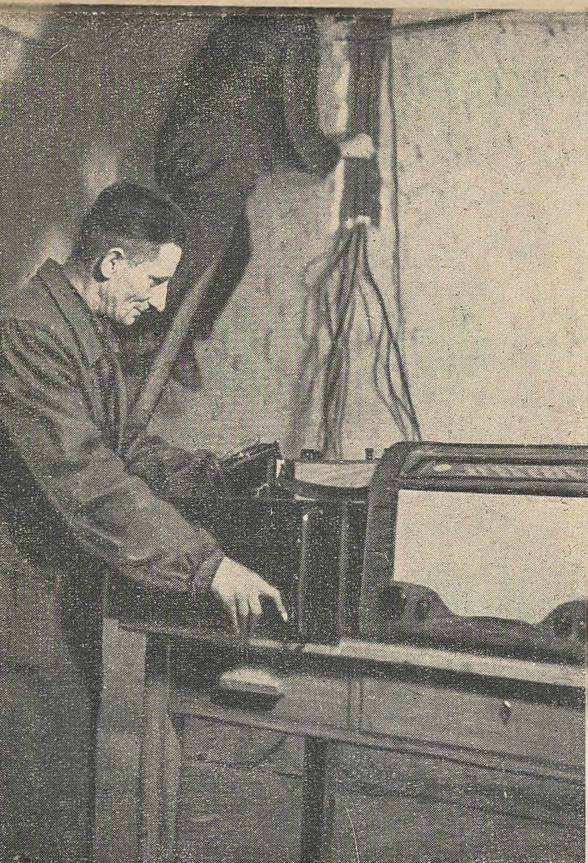

Foto Film Polski

Państwowe Przedsiębiorstwo Radiofonizacji Kraju buduje wciąż nowe radiowęzły, obsługujące głośniki mieszkaniowe w izbach wiejskich i mieszkaniach robotniczych.

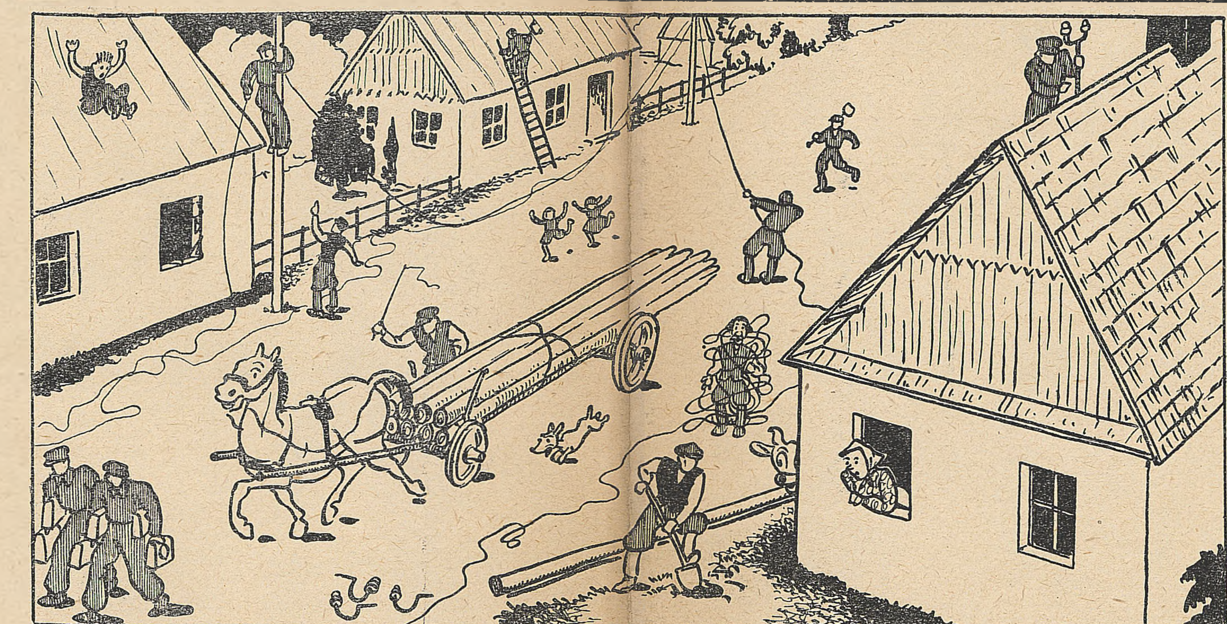
Zwłaszcza młodzież z wielkim zadowoleniem wita radiotechników, którzy przyszli założyć głośnik mieszkaniowy.

W przyszłości przez głośnik mieszkaniowy słuchać będzie można kilku programów

W planach radiofonii przewodowej przewidziana jest budowa radiowęzłów wieloprogramowych. Przez przestawienie regulatora zainstalowanego przy głośniku abonent będzie mógł dowolnie wybierać jedną z kilku audycji przesyłanych przewodami przez radiowęzeł.

Celem polepszenia jakości odbioru radiowęzły wprowadzają ulepszenia techniczne

Plan 6-letni obok stałej rozbudowy radiofonii sieci przewodowej przewiduje szereg ulepszeń i udoskonaleń technicznych. Dzięki nim abonent głośnikowy będzie otrzymywał program radiowy o coraz lepszym poziomie technicznym. Zastosowanie nowych typów wzmacniaków zmniejszy zakłócenia odbioru audycji, przesyłanych przez aparaturę radiowęzła. Zastępowanie głośników magnetycznych dynamicznymi wpłynie na dalsze polepszenie odbioru. Zmiany te, prowadzone w aparaturach radiowęzłowych oraz głośnikach abonenckich, przyczynią się do zredukowania do minimum zniekształcenia tonu i barwy nadawanej muzyki i mowy.

rys. Marian Walentynowicz

Społeczeństwo pomaga ekipom radiowym, zakładającym głośniki mieszkaniowe i budującym linie radiofoniczne na wsi. Pomoc ta przyczynia się do szybszego tempa radiofonizacji kraju.

Lokalne urządzenia zbiorowe obsługują szkoły, świetlice, szpitale, Państwowe Gospodarstwa Rolne

Dyrekcja Radiowych Urządzeń Odbiorczych P.P.R.K. zajmuje się instalowaniem lokalnych urządzeń radiowych w szkołach, świetlicach, szpitalach, Państwowych Gospodarstwach Rolnych, Zakładach Przemysłowych itp. Są to silne aparaty radiowe, które obsługują głośniki mieszkaniowe zainstalowane w poszczególnych pomieszczeniach, należących do tej samej instytucji. Te jak gdyby autonomiczne radiowęzły w miniaturze należą do właściciela zradiofonizowanego obiektu. Do 1950 r. zostało zradiofonizowanych za pomocą urządzeń lokalnych około 7.000 szkół, 2.000 świetlic, 300 szpitali i ponad 1.000 Państwowych Gospodarstw Rolnych.

Stacje Obsługi Radiowej prowadzą naprawę radioodbiorników

Drugim, nie mniej ważnym zadaniem D.R.U.O., jest konserwacja i naprawa sprzętu odbiorczego, którego ilość unieruchomiona skutkiem najrozmaitszego rodzaju uszkodzeń jest w tej chwili w całym kraju bardzo poważna. Na unieruchomienie pokaźnej części sprzętu składa się kilka przyczyn, jak brak części zamiennych, głównie lamp, a przede wszystkim brak dostatecznej ilości uspołecznionych punktów naprawczych.

Stan ten do niedawna oddawał monopol naprawy radioodbiorników w ręce inicjatywy prywatnej i domorosłych radiotechników nieraz spod najciemniejszej gwiazdy, których głównym celem było wyciśnięcie z kieszeni posiadacza radioodbiornika jak najwyższej kwoty, wzamian za niewielki wysiłek i minimalne zasoby wiedzy fachowej. Uszkodzone odbiorniki, jakie obecnie zapełniają uruchamiane przez D.R.U.O. Stacje Obsługi Radiowej, noszą ślady najdziwniejszego nieraz traktowania przez niefachowych monterów. Ponadto wysoki koszt tego rodzaju napraw przekraczał często możliwości finansowe ludzi pracy — stąd trwałe unieruchomienie odbiorników.

W chwili obecnej na terenie całego kraju działa 20 stacji obsługi radiowej. W najbliższej przyszłości będzie ich 150, co umożliwi rzeszom pracującym tanią naprawę odbiorników radiowych. Plan na 1950 r. przewiduje uruchomienie warsztatów naprawczych i działów radiowych urządzeń odbiorczych we wszystkich miastach wojewódzkich oraz placówek w 150-ciu miastach powiatowych.

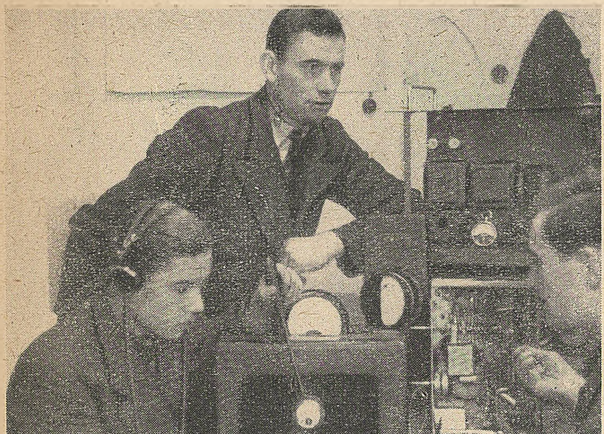

Foto Janoszewski

Stacje Obsługi Radiowej prowadzą naprawy prywatnych odbiorników radiowych po przystępnych cenach. Właściciel radia po zepsuciu się aparatu będzie mógł oddać odbiornik w solidne ręce. Skończy się oszukiwanie właścicieli radia przez niesolidnych pracowników prywatnych warsztatów.

D.R.U.O. prowadzi megafonizację imprez masowych

Zadaniem DRUO jest również megafonizacja wszelkiego rodzaju imprez masowych — wieców, masówek, pochodów, akademii, wystaw, targów itp. oraz imprez o dużym znaczeniu politycznym, gospodarczym i społecznym. Służyć do tego będą wzmocnienia ruchome, które likwiduje się po odbytej imprezie. Prócz tego megafonizowane są na stałe zakłady przemysłowe, dworce kolejowe itp.

Plany Dyrekcji Radiowych Urządzeń Odbiorczych

Plan na 1950 r. przewiduje obok megafonizacji zakładów pracy, wybudowanie kilku tysięcy urządzeń lokalnych z odpowiednią ilością głośników, przeprowadzenie około 2.000 wzmocnień ruchomych, a wreszcie naprawę i konserwację urządzeń lokalnych i radioodbiorników stanowiących własność prywatną, co wymagać będzie przeprowadzenia w terenie i w warsztatach Stacji Obsługi Radiowej kilkudziesięciu tysięcy różnych napraw. Dla usprawnienia obsługi wzmocnień ruchomych wybudowanych zostanie w roku bieżącym kilkanaście dalszych wozów megafonizacyjnych, zaopatrzonych w potężne zespoły wzmacniaków.

Chcę mieć radio

Wiadomość, że obecnie zakładanie głośników mieszkaniowych należy do nowoutworzonego Państwowego Przedsiębiorstwa Radiofonizacji Kraju, wywołała pewne wątpliwości u osób, które pragną zainstalować u siebie w mieszkaniu głośnik radiowęzłowy. Nie wiedzą one, jak wygląda teraz załatwianie formalności wstępnych oraz ile kosztuje założenie punktu odbiorczego.

Ile kosztuje założenie głośnika mieszkaniowego?

Chcąc mieć radio w domu, musimy się liczyć ze swoimi możliwościami finansowymi, wiedzieć mniej więcej, ile wydamy pieniędzy kupując głośnik mieszkaniowy, instalując go oraz płacąc abonament. Abonament miesięczny jest niewielki — 80 zł. Planując więc założenie głośnika mieszkaniowego musimy się liczyć z tym, że nasze wydatki wynosić będą od 5.000 do 6.000 zł jednorazowo.

Formalności załatwiamy w najbliższym radiowęźle

Wszystkie sprawy związane z załatwianiem wstępnych formalności przeprowadza kierownictwo radiowęzła, który obsługuje teren zamieszkały przez osobę zamierzającą założyć u siebie w mieszkaniu głośnik radiowy.

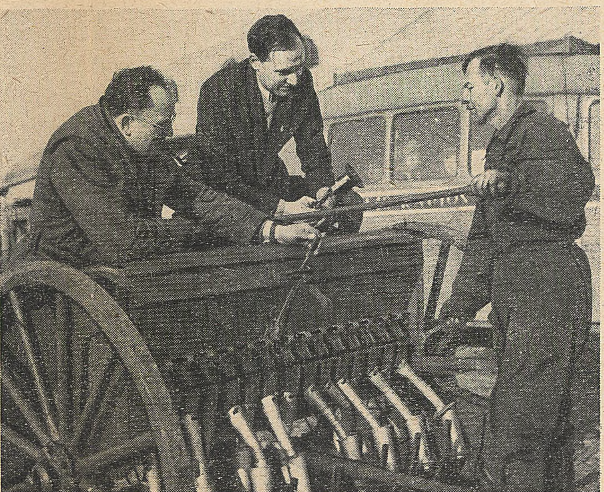
Zgłoszenia zbiorowe mają pierwszeństwo

Nie należy się dziwić, jeżeli kierownictwo radiowęzła oświadczy, że narazie radiofonizacja mieszkania jest niemożliwa. Dzieje się to wówczas, gdy przewody radiowęzła są zbyt odległe od mieszkania, w którym ma być założony głośnik i ani radiowęzłowi, ani zakładającemu radio nie opłaciłoby się prowadzić specjalną linię dla jednego abonenta. W takim wypadku należy porozumieć się z sąsiadami i po zebraniu większej ilości reflektantów zwrócić się do radiowęzła, którego kierownictwo uwzględnia zgłoszenia zbiorowe.

Kiedy speaker ma skrzypiące buty...

rys. Marian Walentynowicz

Sprawozdawca Polskiego Radia przeprowadza wywiad z pracownikami Stacji Obsługi Maszyn w Klemencicach k/Jędrzejowa. Wozy transmisyjne docierają do najodleglejszych zakątków kraju, zaznajamiając radiosłuchaczy polskich z odpowiedzialną pracą ośrodków rolnych.

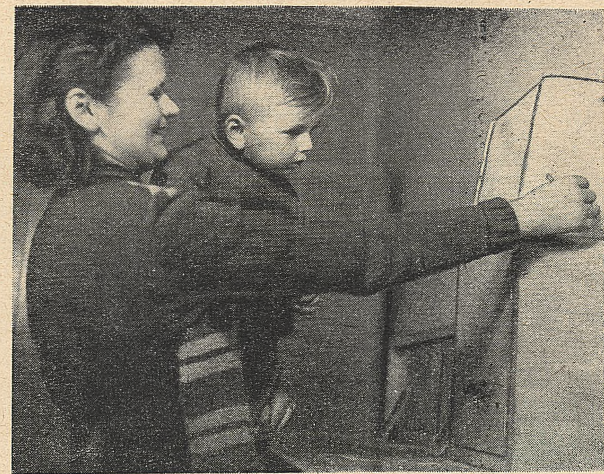

Foto Film Polski

Już najmłodsi obywatele Polski Ludowej znają dobrze radio i lubią słuchać audycji radiowych. Radio staje się nieodłącznym towarzyszem człowieka.

CIEKAWOSTKI...

Uczniowie szkoły zawodowej nr 1 w Szczecinie na zlecenie Polskiego Radia zmontowali z części 6.000 głośników mieszkaniowych. Jakość głośników wykonanych przez uczniów nie ustępuje jakości głośników montowanych przez zawodowych radiotechników.

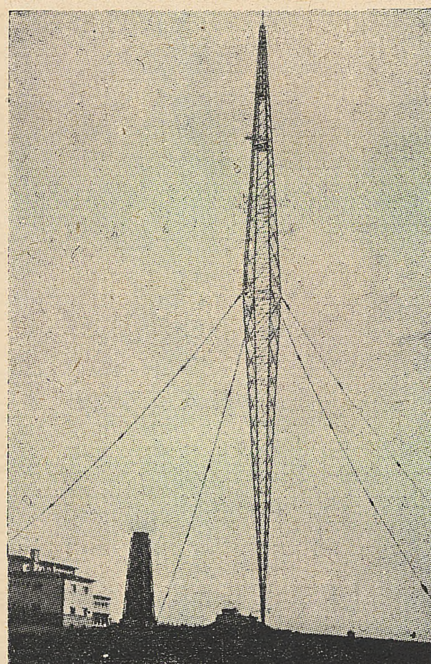
* * *

Jedną z największych atrakcji tegorocznych Międzynarodowych Targów Poznańskich będzie pawilon Polskiego Radia oraz P.P.R.K., w którym znajdzie pomieszczenie studio i radiowęzeł obsługujące megafony zainstalowane na terenie wystawy. Niezależnie od tego Polskie Radio oraz P.P.R.K. wystawią w pawilonie przeznaczonym dla działu Kultury i Sztuki swoje eksponaty, obrazujące dorobek radiofonii polskiej.

* * *

W nauce przepisów ruchu ulicznego, która odbyła się w ub. miesiącu w Warszawie, wzięli udział pracownicy D.R.U.O. Zainstalowali oni na skrzyżowaniach ulic megafony, przez które kierujący ruchem milicjanci udzielali uwag nieprawidłowo idącym przechodniom oraz nieuważnym kierowcom. W akcji tej wzięły również udział wozy propagandowe Państwowego Przedsiębiorstwa Radiofonizacji Kraju, informując przez głośniki o przepisach ruchu ulicznego.

* * *

Maszt radiostacji nie tak jeszcze dawno budowano na porcelanowym lub szklanym izolatorze, który uniemożliwiał upływ energii elektromagnetycznej do ziemi. Obecnie przy budowie olbrzymich masztów stalowych stosuje się inną metodę. Nie są one izolowane od ziemi. Oszczędność na energii elektromagnetycznej doprowadzonej do masztu uzyskuje się przez włączenie kabla do konstrukcji na pewnej wysokości od podstawy. W ten sposób energia rozkłada się na całej powierzchni i nawet bez izolatora ziemia wchłania minimalną jej ilość.

Prenumeratę za „Gazetkę Radiową" w wysokości:

50 zł — kwartalnie

lub 200 zł — rocznie

należy wpłacać na konto Administracji tygodnika „Radio i Świat", P. K. O. nr I - 330, zaznaczając na odwrocie przekazu: Prenumerata „Gazetki Radiowej".

WYDAWCA: BIURO WYDAWNICTW I PROPAGANDY POLSKIEGO RADIA, Warszawa, STALINA 21.

Druk PWZG Warszawa, Tamka 3. 6.000. Zam. 1383 B-102 140